

1936-11-24

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

En tilsyneladende udviklingshæmmet pige var en kort tid i huset hos Johanne C. Larsen. Hun var en slægtning til Jacob Lange.

Doktoren var formodentlig Karl Zeckendorf, som i 1936 var Jannas Schous kæreste.

I 1930-1931 var Elisabeth/Putte Mackie gift med Svend Nielsen. Det vides ikke, hvad den mand, som hun i 1936 var gift med, hed.

Problemet med Thora/Tutte Branner kendes ikke.

Sender's location:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Recipient's location:

Bakkevej 8 Hareskov St.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

Wilhelmine Berg

Christian Brandstrup

Eline Brandstrup

Thora Branner

Jacob Lange

Peter Erasmus Lange-Müller

Adolph Larsen

Marie Larsen

Elisabeth Mackie

Søren Madsen

Janna Schou

Jørgen Schou

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen
Karl Zeckendorf

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0950

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Skrevet med blæk på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller
Bakkevej 8
Hareskov St

[Med blyant på kuvertens forside:]

25' Nov 1936

[Med blå og sort kuglepen på kuvertens forside:]

7-3-03.

28-1-2002

20-3-2000.

Bibbe. Kerteminde

[Skrevet på kuvertens bagside:]

Warberg Larsen
Lindøgaard Dræby St
Fyen

[I brevet:]

Lindøgaard d. 24-11-1936.

Kære lille Dis!

Tak for dit lange Brev. Det var dejligt, at I blev glad ved Æblerne, men jeg ærgrer mig lidt over, at jeg glemte at skrive, at naar der var saa mange, var det fordi Halvdelen var tænkt som Julegave; jeg havde haft i Sinde at sende Jer en lille Kasse Spiseæbler til Jul, da jeg jo ved, at dine er sent paa det med at modnes, men saa kunde jeg ikke lade være med at være praktisk og sende een stor Kasse nu med det samme. Cox Orangerne er lidt smaa, men de smager vist lige godt for det og de kan jo udmærket gemmes, saa I har dem i Julen. Jeg er meget glad over den Gravensten-Bestilling, Axel har skaffet os; de trænger til at blive afsat, en Del har allerede faaet saadanne Pletter – dem nyder vi selv. Og saa faar vi en Tier til den fæle Termin, som jo nærmer sig med stærke Skridt. En til lille glædelig Overraskelse har vi haft; vi fik forleden Skrivelse fra vor Fjerkræforen. at de paa Grund af gunstigere Exportforhold kunde give c. 1 Kr. for Kiloet af Hanekyllinger. Vi solgte for et Par Maaneder siden 35 Haner og ved du hvad de indbragte os? 41 Ør. Stk. Vi havde givet 25 Ør. i Indkøb. Den er vel den Slags, Byboerne mener, naar de altid taler om de gode Tider for Landmændene. For at tage et andet Exempel. Vi havde et ungt Hun-Svin, som skulde være lagt til som Griseso, men den vilde absolut ikke have med Ornen at gøre og vi havde ikke Kort til den, saa den kunde gaa til England. Den vilde ved Salg indbringe c. 35 Kr og vi havde

givet 30 Kr for den som Pattegris. Vi har jo desværre bestandig Uheld med vore Grisesøer. Begge disse to Exempler er da Penge lige ud af Lommen, kan du nok forstaa. Hvorfor der skal være denne Strafafgift paa alt hvad der sælges paa Hjemmemarkedet er og bliver mig en Gaade, naar der dog bestandig raabes paa, at der gøres saa meget for Landbruget. Da jeg en Gang spurgte en af de mere kloge, hvad der da blev af alle de Penge, svarede han "ja, det meste gaar jo til Administrationen" – du forstaa Adm.n af Pengene! Er det ikke det glade Vanvid? Naa, det er jo ikke alle Landboere, der er saa haardt spændt for som vi; hvis det var Tilfældet saa det galt ud for Købmandsstanden, for vi køber intet ud over den nødtørftige Mad. Vor Købmandsbog er c. 9 Kr pr. Hoved om Mdn. Jeg regner nøje ud paa alt, saa du kan tænke dig, hvor værdifuld din Sending til min Fødselsdag var for mig.

2.

Min Hjælp som baade du og Bibbe har udtalt saa stor Glæde over fik en brat Ende. Vi kunde ikke have udholdt hende hun vilde have ødelagt vor daglige Tilværelse for os. Navnlig Tinge og Agraren kunde ikke have klaret det; de erklærede begge, at det var umuligt at udholde hende, og jeg gruede allermest for, at jeg skulde skuffe Langes, som nu troede hende vel anbragt. Men det kom anderledes. Efter 4 Dages Forløb gled hun igen; her var alt for stille for hende, hun er vant til Tummel og mange Mennesker. Og glad var jeg. Men det var jo trist at det ikke kunde gaa; hun kunde godt arbejde og jeg kunde derved have faaet lavet en hel Del Reparationsarbejde. Men hvor jeg nød, da jeg kom af med hende. Hvilken kedelig Tildragelse for Axel med det Fald. De Bæster at anbringe store Sten paa Vejene. Ellers var det jo et vældig godt Brev – sikken dog morsomme Venner I der har faaet. Saadan en Aften (eller Nat!) I der havde maa være meget forfriskende. Og saa pynter det yderligere, at det var en Lørdag, saa I kunde sove ud efter det. – Alt hvad du skriver om Jannas Virksomhed interesserer mig naturligvis glødende Hvem skulde dog have troet det, at den lille Nus, som man altid har anset for lidt indadvendt kunde starte saadan en indbringende Forretning. Gid dog den lille Kompagnon snart kunde komme til Kræfter. Hører I noget fra eller om Doktoren?? Hvor længe mon Tyskerne vil finde sig i alt det? Tænk at Buf arbejder hos Søren Madsen, det tror jeg ikke, jeg har hørt før. Hvad laver han der? Er det noget med Mekanik? eller i kunstnerisk Retning? S.u.

Vi gruer lidt for Julen – jeg gør da. Det bliver værre for mig efterhaanden at undvære Børnene; vi var jo ogsaa saa godt vant med at have dem om os bestandig. Manse altid og Bibbe meget ofte. – Gud ske Lov at Marie

kommer. Vil du sende Børnene hver et Julekort? Saa skal jeg sende deres Adresser. Manse har skiftet Plads nu til Nov. og er nu helt klar af alt dansk, saa det skal nok hjælpe paa hans Engelske. Putte skal være i Kbhvn. hele Vinteren; Manden skrev, at hun maatte saa gjerne blive helt borte – ja, det kom fra ham, forstaar du! Det lyder ikke særlig godt, men saa har [”har” indsat over linjen] Christine hende da i Vinter. Og gl. Ta Mis lever stadig; men vi maa vist ikke ønske hende Livet. Hendes Nervesystem var vist i Forvejen meget sløjt Du kan tro, jeg glæder mig over, at jeg fik hende at se en Gang endnu. Og ogsaa O. Christian. Tænk at stakkels T. Eline har faaet Gigt, saa hun bliver stiv i hele Kroppen. Rædselsfuldt!

[Skrevet på hovedet øverst på side 4:]

Saa nu ikke mere – jo for Resten. Du spørger om jeg mener du skal skrive til Tutte til Julen. Jeg had [”had” overstreget] har tænkt meget over, hvad jeg vilde gøre hvis det var mig. Jeg tror, jeg vilde ønske hende ganske kort glædelig Jul og saa skrive

[Skrevet langs venstre margen side 4:]

”Tak for alle gamle Dage”. Den lille Ytring synes jeg maa vise hende dit venlige Sindelag overfor hende uden dog at plage hende med mange Ord og Forklaringer. Men for Resten kan en anden ikke. - - -

[Skrevet øverst på første side:]

Og saa Farvel til Dis og tusind Hilsner. Skriv snart igen. Din Junge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lindøgaard
Og saa Faavel lobe elis og
Tusind Takke. Skriv mail
igen. din pønge. d. 24-11-1886.

Kære lille Sis!

Tak for dit lange Brev! Det var dejligt, at I
lees glade ved Blevne, men I siges mig lidt
over, at I glente at skrive, at naar der var
saa mange, var det fordi Halsdelen var stukket
saa pulegave; I havde haft i Tinde at sende
for en lille Kasse Sprække til post, da I jo vet,
at dine er sendt paa det med at modnes,
men saa kunde I ikke lak vare med at være
praktisk og sende een stor Kasse med
det samme. Cox Prægen er lidt smaa,
men de smaa vist lige godt for det og de kan
jo udenkel gemmes, saa I har dem i pønge.
I er meget glad over den Gravensten-Be-
stillig, Axel har skaffet os, de tidlige vil
at blive appat, en del har allerede faaet
raadue Plette - den nyde vi selv. Og saa
faar vi en Tier til den pale Termin, saa
I nærmer sig med stærke Skridt. En til
lille gladelig Overraskelse har vi haft, vi
fik forleden Skrivelse fra vor Fjendens foren
at de paa Grund af gunstige Export forhold
kunde give os 11 kr. for Tilæet af Hængeklippe.
Vi solgte for et Par Maanedes siden 35 Staver
og med den huat de indbragte os 41 kr. Stk.
vi havde givet 25 kr. i Vælkøb. Det er vel
den Slag, Bybæne mener, naar de altid
taler om de gode Tider for Landens endene.

BB0950

For at tage et andet Exempel. Vi havde et
myt Hum-Svin, som skulde være lagt til
som Grisesø, men den vilde absolut ikke
have met Osene at give og vi havde ikke
Kort til den, saa den kunde gaa til Englas.
Den vilde vel salg indbringe c. 35 Kr. og vi
havde givet 30 Kr for den som Pallegris.
Vi har jo desvære bestand; Uheld met vor
Grisesøer. Begge disse to Exempler er da
Penge lige ud af Lommen, kan du nok for-
staa. Derfor der skal være denne Statsaf-
gift paa alt hvad der sælges paa Stjern-
memarkedet og blive mig en Gaade,
naar der dog bestandig sælges paa, at de
gives saa meget for Landbruget. Saff er
Gang spurgte en af de mine Klage, hvad
der da blev af alle de Penge, svarede han
"ja, det meste gaa jo til Administrato-
ren" - du forstaa Adm. af Penge!
Er det ikke det glat. Vamind? Naar, det
er jo ikke alle Landhaare, der er saa hårdt
spændt for som vi, hvis det var Tilfældet
saa det galdt ud for Kåbmænds stande, for
vi kåbe indled ud over den nådeløse Mat.
Vor Kåbmænds lag er c. 9 Kr pr. Hævet an Måne.
J regner mig selv paa alt, saa du kan
sikke dig hvor nådeløst din Sending vil
min Feilblada, var for mig.

BB0950

Min Hjælp, som haabte du og Bibbe ha-
vde haft saa stor Glæde over fik en brat
ende. Vi kunde ikke have vedhaelt hende
himm viede have gdelagt vor daglige Tilværelse
for os. Naarlig Ting og Agtamen kunde ikke
have klaaret det, de erklæret hegy, at
det var umuligt at vedhaelde hende og
j gævede alleude for, at j skævede skuffe
Lærger, som nu traede hende vel aulragt.
Men det kan anderledes. Efter 4 Dage for-
løb glet himm igen; her var aet for stille
for hende, himm er vand til Tummel og
mange Mennesker og glet var j. Men
let var j trist at det ikke kunde gaa. Limm
kunde godt arbejdet og j kunde deivret have
naet lauet en hel Del Reparationsarbejde.
Men hvor j nød, da j kan af med hende.

Hvilken kedelig Tildragelse for Avel
med det Faet. De Bæde at aulrøge stor
Glen paa Vejene. Ellers var det j et
valdig godt Brev - sikken dog morsomme
venner I de har faaet. (Saa dan en Aften
eller Nat!) I de havde maad vore meget
loofriskende. Og saa pyntet det ydeligere,
at det var en Lørdag, saa I kunde sove ut
fter det. - Alst hvad du skriver om jamme
Virksomhet interesseer mig naturligt og glæder.

